

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 lutego 2020 r.

DIH-4.709.17.2020.BP

DECYZJA DIH-IV/15/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178, t.j.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy W. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą W. M. Sklep spożywczo - przemysłowy w (...), od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 30 grudnia 2019 r. (nr akt sprawy: DP.8361.62.2019), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen

- **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- **nakłada na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen.**

UZASADNIENIE

Pismem z 27 maja 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, zwany dalej również „Podkarpackim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę W. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą W. M. Sklep Spożywczo – Przemysłowy w (...), zwanego dalej również „Stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178, t.j.), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 27 maja 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 10 czerwca 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego WIIH, w sklepie mieszczącym się w (...), należącym do

Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 100 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

- brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 50 partii artykułów spożywczych, których ilość nominalna była inna niż 1 l/kg, 100 ml/g,
- błędne wyliczenie cen jednostkowych w przypadku 2 partii artykułów spożywczych, których ilość nominalna była inna niż 1 l/kg, 100 ml/g,

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 i § 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 13 czerwca 2019 r. (nr akt kontroli: DP.8361.62.2019).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 3 grudnia 2019 r., Podkarpacki WIIH poinformował przedsiębiorcę W. M. o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 5 grudnia 2019 r.

Pismem z dnia 9 grudnia 2019 r. Strona oświadczyła, że stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte, natomiast zaistniała sytuacja była skutkiem zmiany oprogramowania wskutek czego cena jednostkowa nie była drukowana automatycznie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 30 grudnia 2019 r. (sygnatura: D9.8361.62.2019), Podkarpacki WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2.000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów. Decyzja została odebrana w dniu 2 stycznia 2020 r.

Pismem z dnia 7 stycznia 2020 r. (data stempla 8 stycznia 2020 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o zmniejszenie kary. Strona w odwołaniu podniosła, że wymierzona kara jest niewspółmierna do wagi stwierdzonego naruszenia. Strona twierdzi, że wszystkie sprzedawane produkty posiadają informację o cenie detalicznej, Ponadto brak uwidocznienia ceny jednostkowej był spowodowany zmianą oprogramowania, skutkiem czego ceny jednostkowe nie były drukowane. Wg Strony powstałe błędy miały być korygowane na bieżąco przez pracownika i dostawcę oprogramowania, ale z przyczyn od Strony niezależnych było to niewystarczająco skuteczne. Ponadto Strona oświadczyła, że ze względu na podeszły wiek nie jest w stanie nadzorować zmian związanych z nowymi technologiami, sklep prowadzi od 27 lat i w okresie tym starała się przestrzegać obowiązujących przepisów - zwraca przy tym uwagę, że stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte, a wymierzona kara może zaburzyć jej płynność finansową.

Pismem z dnia 6 lutego 2020 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę W. M., że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a., prawo do

zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
 - 2) w cenniku;
 - 3) w katalogu;
 - 4) na obwolucie;
 - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy W. M. placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach jednostkowych łącznie 52 asortymentów produktów spośród 100 poddanych ocenie.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podkarpacki WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 2.000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Strona w odwołaniu, nie neguje faktu niezamieszczenia cen jednostkowych, wskazując jednocześnie jako przyczynę tego uchybienia awarię oprogramowania oraz niemożność bieżącego korygowania stwierdzonych braków przez pracownika. Strona podniosła również, że niezwłocznie usunęła stwierdzone nieprawidłowości.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Stopień naruszenia obowiązków jest to jedna z przesłanek wpływających na wymiar kary. Przy jej rozpatrywaniu, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy zaznaczyć, iż uchybienia dotyczyły 50 partii artykułów na 100 skontrolowanych, ponadto w przypadku 2 partii artykułów uchybienia polegały na błędnie wyliczonej cenie jednostkowej. Nie jest to więc uchybienie tak poważne jak brak ceny czy też brak ceny i ceny jednostkowej. Co prawda, potencjalny konsument został pozbawiony w przypadku zakwestionowanych towarów możliwości porównywania cen, należy jednak zwrócić uwagę, że brakiem cen jednostkowych zostały dotknięte poszczególne partie towarów, które nie miały w zasadzie odpowiedników, z którymi można byłoby ceny jednostkowe porównać. W ofercie sklepu, jak wynika z wykazu produktów w załączniku 3 do protokołu kontroli, nie było bowiem w większości przypadków produktów tego samego rodzaju o różnych ilościach nominalnych czy też pochodzących od różnych producentów.

Należy mieć również na względzie że Strona niezwłocznie usunęła stwierdzone naruszenia. Z tego też względu Prezes UOKiK uznał, że ceny jednostkowe nie miały istotnego znaczenia przy wyborze towarów przez konsumentów. Należy ponadto dać wiarę Stronie, że chwilowy brak cen jednostkowych był wynikiem awarii oprogramowania urządzenia drukującego skoro w przypadku pozostałych 50 kontrolowanych produktów ceny jednostkowe były uwidocznione. Powyższe wpływa na uznanie, że stopień naruszenia obowiązków był krótkotrwały, co stanowi okoliczność łagodzącą przy wymierzaniu kary.

Kolejna przesłanka, wskazana w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach to dotychczasowa działalność przedsiębiorcy. Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym Strona prowadzi działalność gospodarczą od 1993 r. Analizując powyższą przesłankę należy zauważyć, iż nie stwierdzono by Strona wcześniej naruszyła przepisy ustawy o informowaniu o cenach. Z drugiej jednak strony, przez długi okres prowadzenia działalności gospodarczej Strona powinna nabyć niezbędną wiedzę o obowiązkach jakie na niej ciąży, tym bardziej, że Strona została zawiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Organ zwraca przy tym uwagę, iż okres pomiędzy odebraniem zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli a jej rozpoczęciem wyniósł 14 dni, co wystarczało na poszukiwanie i usunięcie stwierdzonych uchybień w odniesieniu do wszystkich produktów znajdujących się w sprzedaży.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że Strona przedłożyła zeznanie podatkowe za rok 2018. Dochód wykazany przez Stronę każe uznać, iż kara wymierzona przez Podkarpackiego WIIH faktycznie może być zbyt dolegliwa dla Strony.

Prezes UOKiK ponownie rozpoznając sprawę w ramach wniesionego odwołania stwierdził, iż ocena przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 uzasadnia zmniejszenie wymierzonej kary do kwoty 1.000 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję i rozstrzyga sprawę co do istoty.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszechynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł
i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

Otrzymują:

1. W.M.
2. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Rzeszowie
3. a/a